

Vlaams
Parlement

vergadering **C181 – LAN13**
zittingsjaar 2010-2011

Handelingen

Commissievergadering

Commissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid

van 23 maart 2011

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Filip Watteuw tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het RESOC Meetjesland

- 1567 (2010-2011)

Vraag om uitleg van de heer Sas van Rouveroy tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, en tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, en tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over vastgestelde frauduleuze praktijken binnen het Cultuuroverleg Meetjesland (COMEET)

- 1568 (2010-2011)

3

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitvoering van het Vlaams Actieplan voor de Paardenhouderij

- 1563 (2010-2011)

11

■

Voorzitter: de heer Jos De Meyer

Vraag om uitleg van de heer Filip Watteeuw tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het RESOC Meetjesland - 1567 (2010-2011)

Vraag om uitleg van de heer Sas van Rouveroi tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, en tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, en tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over vastgestelde frauduleuze praktijken binnen het Cultuuroverleg Meetjesland (COMEET) - 1568 (2010-2011)

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Het RESOC (regionaal sociaal-economisch overlegcomité) Meetjesland, Leiestreek en Schelde blijkt betrokken te zijn bij een eerder onfris dossier. Volgens sommigen is er sprake van overtreding van de wetgeving op de overheidsopdrachten en van belangenvermenging.

Een onderzoek van de Vlaamse Landmaatschappij (VLM) toonde aan dat het cultuurplatform COMEET het niet zo nauw nam met onder meer de overheidsopdrachtenreglementering. Een bepaalde overheidsopdracht werd kunstmatig in twee delen opgesplitst. Verder werden voor het eerste deel schijnkandidaten aangeschreven. Drie kandidaten bleken uiteindelijk een en dezelfde persoon te zijn. Er was dus maar één echte kandidaat. Voor het tweede deel werd zelfs een volledig irrelevante kandidaat aangeschreven.

Ook op het administratieve vlak verliep een en ander niet correct. De toewijzing, de facturatie en de administratieve afhandeling waren niet correct.

Het RESOC Meetjesland is betrokken in dezen omdat de streekmanager van het RESOC ten persoonlijke titel een opdracht kreeg toegewezen van COMEET, en het RESOC zelf even later de vervolgoopdracht opnam. Het is absoluut te vermijden dat de zakelijke belangen van verantwoordelijken binnen het RESOC en belangen van het RESOC zelf door elkaar lopen.

Uit het onderzoek van de VLM blijkt bovendien dat het RESOC het verder niet nauw nam met de administratieve en wettelijke regels.

Uiteindelijk was de conclusie dat een deel van de subsidies die voor deze opdracht waren toegekend, moeten worden terugbetaald.

Minister-president, bent u op de hoogte van de betrokkenheid van het RESOC Meetjesland in dit dossier? Wat is uw standpunt hierover? Wat zijn de concrete gevolgen van het schrappen van een deel van de subsidies door de VLM? Door wie zal dit teruggevorderde bedrag bijgepast worden? Hoe beoordeelt u het feit dat dergelijke ogenschijnlijke belangenvermenging binnen een RESOC-werking mogelijk is? Op welke wijze wordt de RESOC-werking nu gevolgd? Welke concrete maatregelen wilt u nemen om dergelijke zaken in de toekomst te vermijden?

De voorzitter: De heer van Rouveroi heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroi: Dankzij de steun van Europa, Vlaanderen en de provincies is er sinds 2002 al heel wat gerealiseerd op het Vlaamse platteland, zowel door de vorige als door de huidige regering. Daarvan getuigt een hele reeks plattelandsprojecten die betrekking hebben op de economische, ecologische, educatieve, recreatieve en sociale aspecten van het platteland. En zo stuiten we voor het eerst op uw bevoegdheid. Het gaat immers over het Vlaamse platteland.

Het zal echter ook uw voorzitterschap van de Vlaamse Regering moeten beroeren. Want COMEET is een intergemeentelijke samenwerkingsovereenkomst tussen dertien gemeenten in het Meetjesland over bibliotheken en erfgoed. Op die manier worden twee andere ministers zijdelings of rechtstreeks betrokken. Minister Bourgeois is bevoegd voor het intergemeentelijke, minister Schauvliege is bevoegd voor bibliotheken en erfgoed.

COMEET diende in het kader van een oproep voor de plattelandsprojecten 2008 een dossier in. Dit dossier is gekend als het project 'Meetjeslandse Kunst- en Taalroute: kunstwerk voor Jan Frans Willems en voor Jozef Triest te Lovendegem'. Jan Frans Willems was heel belangrijk voor Vlaanderen en voor het liberalisme.

Bij de provincie Oost Vlaanderen kreeg dit project voldoende aandacht, het werd immers in aanmerking genomen. Het algemene doel van het project is de bevordering van de samenwerking tussen Toerisme Meetjesland, Regionaal Landschap Meetjesland en het Plattelandscentrum. Specifiek gebeurt dit door met de onderscheiden gemeenten en plaatselijke verenigingen te komen tot een kunst- en poëzieroute over de Meetjeslandse taalminnaars, de Vlaamse taal en belangrijke Meetjeslandse figuren. Tot zover alleen goed nieuws.

Uit een inspectieverslag van de VLM blijkt dat er heel wat frauduleuze handelingen zijn gesteld in dit dossier. De heer Watteeuw heeft ze al opgesomd.

Collega's, u hebt de briefwisseling van de VLM niet bij de hand en u hebt het inspectieverslag niet gelezen. Het doet me echter perfect denken aan het verslag van het Rekenhof over de zwarte punten. We hebben dus niet altijd het Rekenhof nodig om duidelijke verslagen te krijgen over zaken die fout lopen.

Het VLM-verslag is zeer uitvoerig. Ik zal de leden daar natuurlijk niet mee vervelen. Ik geef alleen een bloemlezing, dus een aantal zinnen. Die zijn niet uit de context gerukt: ze komen uit een lang verslag en natuurlijk gaan er afwegingen aan vooraf, en ze worden vaak nog gevolgd door conclusies. Minister-president, ik geef echter alleen een – weliswaar letterlijke en correcte – bloemlezing om u toe te laten aan te voelen hoe belangrijk deze fraude is.

Ik citeer uit het VLM-verslag: "Zo werd deze opdracht kunstmatig opgesplitst in twee afzonderlijke opdrachten, met name de projectleiding van het jaar 2008 en de projectleiding voor de jaren 2009 en 2010. (...) Uit de documenten blijkt duidelijk dat van meet af aan de bedoeling was om de heer Frank Geyssens aan te stellen als projectleider. Om de indruk te wekken dat de overheidsopdrachtenreglementering toch werd nageleefd, werd er voor de schijn een onderhandelingsprocedure zonder bekendmaking georganiseerd, waarbij er zagezegd aan drie kandidaten een prijsofferte werd gevraagd. (...) De uitvoeringstermijn van de opdracht loopt reeds bijna een volledige maand als er een uitnodiging wordt verstuurd om een offerte voor de uitvoering van de opdracht in te dienen. Er wordt als het ware gevraagd om de opdracht met terugwerkende kracht uit te voeren. Dergelijke handelwijze is hoogst bizar en strookt niet met de overheidsopdrachtenregelgeving. (...) COMEET betaalde aan de nv Geyssens en Van Dijke effectief 6655 euro, terwijl dit volgens de overeenkomst slechts 5500 euro mocht zijn. Ook bij de toewijzing en facturatie van de tweede opdracht (...) worden er ernstige onregelmatigheden vastgesteld. (...) Het is een raadsel hoe COMEET in het kader van een prijsvraag voor projectleiding in het kader van een PDPO-project bij deze firma terecht komt. Er wordt dan ook vermoed dat het hier gaat om een louter fictieve prijsvraag. (...) Het is dan ook hoogst eigenaardig dat RESOC een 'invorderingsstaat' gedateerd op 1 juli (...) – toen de overeenkomst tussen COMEET en RESOC nog niet eens gesloten was – "verstuurt aan COMEET ter betaling van een bedrag van 8370 euro voor de externe prestaties in het kader van dit project geleverd in 2009." Hier wordt het RESOC dus te berde gebracht. Dat is een andere bevoegdheid.

Ik vervolg mijn citaat: "Nog eigenaardiger is dat COMEET op 6 juli (...) dit bedrag ook effectief betaalt aan RESOC: een dienstverlener mag immers enkel na verstrekte prestaties een vorderingsstaat naar de opdrachtgever versturen. Een vorderingsstaat gedateerd op een

datum waarop tussen partijen nog geen overeenkomst bestond, kan hoe dan ook nooit worden aanvaard. (...) Bovendien blijkt uit de documenten die COMEET ons heeft bezorgd dat er op 1 januari 2010 nog een overeenkomst wordt gesloten tussen COMEET en RESOC betreffende (onder meer) te leveren prestaties in 2010 als projectleider in het kader van dit PDPO-project. Dit is nergens voor nodig (...) Waarom COMEET zich op 1 januari 2010 engageert om een bedrag te betalen dat het reeds op 6 juli 2009 aan RESOC betaald heeft, is onbegrijpelijk. (...) COMEET had de factuur van de nv Huysmanshoeve nooit mogen betalen. (...) Het stond van meet af aan vast dat de heer Frank Geyssens deze opdracht zou uitvoeren. COMEET heeft bewust getracht dit feit te verdoezelen door de schijn te wekken dat de overheidsopdrachtenreglementering wel werd nageleefd en dat de mededinging hier wel heeft gespeeld. Helaas bewijzen de documenten die COMEET aan de VLM heeft bezorgd het tegendeel. Ook tijdens de uitvoering van de opdracht(en) en in het bijzonder met betrekking tot de facturering overtreedt COMEET flagrant de meest elementaire regels ter zake. (...) Naar aanleiding van een administratief intern toezicht werd tevens vastgesteld dat de patronale RSZ niet correct werd ingediend.”

Tot zover de citaten uit de briefwisseling van de VLM. Dit gaat niet over 100 euro, maar zelfs al zou het maar over 100 euro gaan, dan nog zijn de handelingen die hieraan ten grondslag liggen, verfoeilijk. Of het nu gaat over 1 euro, 100 euro of 100 miljoen euro speelt op zich geen rol. Het gaat echter over veel geld, over duizenden euro's. Ik vind het eerlijk gezegd enigszins onduidelijk hoe de terugvordering van die sommen die uiteindelijk onterecht zijn uitbetaald, zal gebeuren. Daarom sluit ik me graag aan bij de vragen van de heer Watteuw en voeg daar nog de mijne aan toe. Minister-president, hoe kijkt u aan tegen deze feiten? Ik neem aan dat ze bij u net zo veel weezin opwekken als bij ons. Bent u van plan andere acties te nemen of te laten nemen, naast het louter terugvorderen van de ten onrechte betaalde subsidies? Ondertussen worden die subsidies al teruggevorderd door de VLM. Dat is zeer correct, maar naar mijn aanvoelen onvoldoende. Dit is maar een eerste aanzet tot actie.

Jammer genoeg zijn dergelijke voorvallen vaak nodig om eens na te gaan waar de gaten zitten. Ik vrees echter voor het volgende. In het recht bestaat het principe van 'fraus omnia corrumpit', wat betekent dat als men wordt bedrogen, daar geen kruid tegen gewassen is. Minister-president, dat geldt voor u, met al uw hoedanigheden. Dat geldt voor ons als parlementsleden. Het enige dat we kunnen doen, is dit aanklagen en hopen dat het niet meer gebeurt. Toch vraag ik u of er elementen zijn in deze zaak die u ertoe zouden kunnen aanzetten om eventueel een herhaling van dergelijke fraude te voorkomen. Ik besef dat dit niet gemakkelijk zal zijn. De fraudeurs zijn immers altijd veel geslepenere dan de overheid die hen moet controleren. Bestaat er desondanks toch een mogelijkheid? Wat zult u meer doen dan alleen terugvorderen?

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, zoals u al hebt aangegeven, had ik hierover al veel eerder een vraag ingediend. Wegens een verwijzing naar een anonieme brief werd ze onontvankelijk verklaard. Door omstandigheden werd ze nu te laat ingediend. Ik ben blij dat ik de gelegenheid krijg me aan te sluiten bij de vraag. Het gaat immers om bijzonder ernstige feiten.

Ik zal toch nog in het kort recapituleren waarover het gaat. Recent bleken de gemeentebesturen van de gemeenten aangesloten bij SERR-RESOC Meetjesland, Schelde en Leie in Oost-Vlaanderen betrokken te zijn in een dossier van wantoestanden over de financiering door gemeenten, provincies, Vlaanderen en Europa in LEADER-projecten. Bij de uitvoering van opdrachten in dat kader loopt het ernstig fout. Er is een link met anomalieën die zijn vastgesteld door de Vlaamse Landmaatschappij bij COMEET, de erfgoedcel van het Meetjesland.

De wijze waarop binnen het RESOC overtredingen werden begaan in het aangaan in het uitoefenen van overeenkomsten door onder andere verkeerde invorderingsstaten te versturen,

ontijdige stortingen te aanvaarden, onnodige overeenkomsten af te sluiten, het inzetten van contractueel RESOC-personeel in eigen naam en dergelijke zouden aantonen dat het hier om ernstige onregelmatigheden in de RESOC-werking gaat. Zoals de collega's al hebben gezegd, zijn dat bijzonder ernstige feiten.

Er zou ook een gebrek aan openheid zijn over de gang van zaken inzake de algemene werking en begeleiding van bovengenoemde Europese projecten binnen het RESOC. De druk bij de RESOC-administratie wordt door de mogelijke wantoestanden te groot om nog normaal te kunnen functioneren. De wanpraktijken kunnen worden geverifieerd door de bevoegde diensten. Dat blijkt ook uit enkele brieven van de Vlaamse Landmaatschappij naar aanleiding van een inspectieverslag, waaruit daarnet geciteerd werd. In de brieven wordt gesteld dat de wet op de overheidsopdrachten inderdaad niet correct werd toegepast en er worden een aantal facturen voor externe prestaties teruggevorderd. De heer van Rouveroy heeft volkomen terecht een weinig fraaie bloemlezing gegeven van diverse wanpraktijken.

Wellicht zijn deze praktijken geen alleenstaande gevallen en gebeuren dergelijke praktijken bij RESOC's in Vlaanderen wel vaker dan gedacht. Dat is een open, licht provocerende opmerking. De zaak is echter zo ernstig dat ik denk dat het belangrijk is dat we onze taak als parlements lid vervullen en nagaan hoe dat probleem kan worden aangepakt en hoe er misschien wel beter kan worden gecontroleerd.

Minister-president, volgens het Comptabiliteitsdecreet van 29 april 2004 is de Vlaamse Regering bevoegd voor het toezicht op de RESOC's. Daarom had ik u een aantal vragen willen voorleggen. Sommige werden al gesteld door de collega's. Was u op de hoogte van de mogelijke fraude bij het RESOC? In dat kader zou het bovendien niet kunnen dat er een te groot verschil is tussen de diverse RESOC's over de wijze waarop zij functioneren, hun werkingsgebied invullen en op welke wijze zij hun taken uitvoeren. Bent u van oordeel dat de regelgeving voldoende duidelijk is binnen welk kader de RESOC's dienen te functioneren, wat hun werkingsgebied is en op welke wijze zij hun taken moeten uitvoeren? Bent u van oordeel dat de huidige controle op de werking, invulling en boekhouding van de RESOC's volstaat om eventuele misbruiken of fouten te detecteren en aan te pakken en om problemen die door de VLM werden geconstateerd, in de toekomst te verhinderen?

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, minister-president, collega's, ik wens me aan te sluiten bij de drie vraagstellers. De bloemlezing van de heer van Rouveroy beschouw ik als zeer belangrijke informatie. Ik wil echter toch zeggen dat we in deze commissie niet het proces kunnen voeren. Ik denk dat er toch wel een aantal elementen ontbreken. We gaan inderdaad uit van het feit dat een aantal zaken bewezen zouden zijn. Maar om objectief te kunnen oordelen, zou ik nog een bijkomende vraag willen stellen.

Minister-president, is er een wederwoord geweest? Bent u op de hoogte van antwoorden die verstrekt zouden zijn, eventueel aan andere ministers, inzake dergelijke beschuldigingen? Wat is eigenlijk de rol van de VLM? Heeft ze een toezichtsfunctie? De VLM heeft inderdaad een inspectieverslag opgemaakt, maar wie heeft de opdracht aan de VLM gegeven? De voorzitter van RESOC Meetjesland heeft onmiddellijk gereageerd. Hij heeft onmiddellijk zijn ontslag ingediend. Wat is de rol van een voorzitter en van de raad van bestuur van het RESOC Meetjesland en van COMEET in dezen? Wat is hun verantwoordelijkheid? Kan een voorzitter zomaar opstappen en het zinkend schip verlaten? Of is dat een teken aan de wand?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ik zal de vragen bundelen en er vanzelfsprekend op antwoorden.

Ik ben inderdaad recent door mijn administratie op de hoogte gesteld van de betrokkenheid van SERR-RESOC Meetjesland in het plattelandsproject van COMEET. Conform de

richtlijnen van het Vlaams Programmadocument voor Plattelandsontwikkeling (PDPO) kan SERR-RESOC Meetjesland als opdrachtnemer voor COMEET externe prestaties uitvoeren. Op dat vlak stelt zich dus geen probleem. Het gaat dan wel om het concrete dossier waarnaar werd verwezen. Er is het probleem met COMEET, waar ik zo dadelijk op inga, en de hele discussie, die zelfs past in de interne staatshervorming, over de toekomst van SERR en RESOC's enzovoort. Ik zou er toch voor willen pleiten om dat niet allemaal op één hoop te gooien, hoewel er hier een potje van is gemaakt. We moeten echter het een en het ander onderscheiden. De vraag die werd gesteld, gaat in eerste instantie over hoe COMEET met die gelden is omgesprongen, of wat er verkeerd is gelopen. Mijn administratie heeft me daar onlangs van op de hoogte gebracht. Het probleem ontstaat echter als er van mogelijke belangenvermenging sprake is.

Zoals u weet, treedt de Vlaamse Landmaatschappij in uitvoering van het PDPO en het protocol met het erkende betaalorgaan op als beheersdienst voor plattelandsprojecten die worden goedgekeurd in het kader van as 3 en as 4. Dit betekent onder meer dat zij de door de projectindiener – in dit geval COMEET – overgemaakte declaratiedossiers controleert op correctheid en subsidiabiliteit. Hierbij volgt de VLM de in de Europese controleverordening van 2006 omschreven regels. Zij voert in geval van as 3 ook een 100 procent administratieve controle uit op de gedeclareerde uitgaven en terreincontroles volgens een welbepaalde risicoanalyse. Verder is voor investeringsdossiers ook voorzien in specifieke controles.

Wat het project betreft dat is ingediend door COMEET en dat in 2008 is goedgekeurd volgens de geijkte procedures, werden bij eerder ingediende declaratiedossiers administratieve fouten vastgesteld die aanleiding hebben gegeven tot een uitbetaling die lager lag dan voorzien. Naar aanleiding van de terreincontrole, de zogenaamde 'on-the-spot checks', werden in dit dossier in september 2010 tekortkomingen vastgesteld. Het ging meer bepaald om het niet respecteren van de wetgeving op de overheidsopdrachten. Dit heeft niet enkel aanleiding gegeven tot de terugvordering van de betreffende gedeclareerde kosten, maar heeft ook in een sanctie geresulteerd ten belope van het dubbele van het terug te vorderen bedrag, dit conform de uitvoerende bepalingen van de Europese regelgeving. Het bedrag moest dus terugbetaald worden, met daarbovenop een sanctie.

Daarnaast werd elke externe prestatie die in het kader van as 3 en as 4 van het PDPO II door COMEET aan de desbetreffende leverancier is betaald, teruggevorderd door de beheersdienst. In totaal ging het om drie LEADER-projecten, meer bepaald Kunst- en Poëzieroute, Spraakmakers deel 1 en deel 2, en één as 3-project, meer bepaald Kunst- en Poëzieroute.

COMEET heeft de bewuste bedragen intussen en zonder enige bemerking teruggestort aan het betaalorgaan. Ook de Europese instantie bevoegd voor fraudebestrijding, het European Anti-Fraud Office (OLAF) is in kennis gesteld van dit dossier.

Wat concrete maatregelen betreft om het beleid aan te scherpen om dergelijke zaken te vermijden, wil ik onderstrepen dat de bestaande werkwijze en de door de Europese Unie opgelegde regels hun nut bewijzen. Men heeft vastgesteld dat er iets fout liep. De administratie heeft alert gereageerd en heeft de procedure toegepast.

Uiteraard kan niet voorzien of uitgesloten worden dat een begunstigde, al dan niet opzettelijk, foutieve declaraties voorlegt of procedures niet volgt. De controles daarop garanderen net dat dergelijke voorvallen ook worden getraceerd en er wel degelijk sancties worden opgelegd en uitgevoerd.

Mijnheer van Rouveroy, fraude kan zich altijd voordoen. Godzijdank blijft het een uitzondering op de regel. Heel wat projecten verlopen volgens de regels. Verder zijn er de controlemiddelen en de procedures van Europa, die de VLM moet toepassen en uitvoeren. We kunnen voorzichtig concluderen dat een fraudeur vroeg of laat wordt gepakt. Dat is hier ook het geval. De administratie is kordaat en correct opgetreden. Daarmee is ook bewezen dat het systeem werkt.

Het belang van een correcte indiening wordt telkens opnieuw in de communicatie door de beheersdienst en de provincies aan de begunstigden meegedeeld. Een vademecum met instructies moet hen daarbij ondersteunen. Om dergelijke problemen in de toekomst zo veel mogelijk te vermijden, zal ik iedereen er nogmaals op wijzen dat de wet op de overheidsopdrachten consciëntieus nageleefd moet worden.

Ik vind dit een heel spijtig voorval. De VLM heeft de procedure correct gevolgd. COMEET is zwaar in de fout gegaan en heeft de bedragen plus een bijkomende sanctie terugbetaald. Het dossier is overgemaakt aan OLAF, dat nagaat of er naast de administratieve stappen bijkomende stappen moeten worden gezet. De procedures moeten de nodige garanties bieden om dit in de toekomst zo veel mogelijk te voorkomen. Via bijkomende informatie en communicatie wordt daar extra op aangedrongen.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Minister-president, het goede nieuws is inderdaad dat de regelgeving haar nut heeft bewezen en dat de administratie goed werk heeft geleverd. Het is duidelijk dat de VLM haar verantwoordelijkheid heeft genomen.

Toch blijf ik met een aantal vragen zitten. Het bedrag is teruggevorderd en COMEET heeft het intussen terugbetaald. Wat gebeurt hier echter verder mee? Wat betekent dit voor COMEET? Wie zal het gat dat in de begroting van COMEET is geslagen, dichten? Zijn dat de betrokken gemeentebesturen? Zullen ook de betrokken projectleiders die aangesteld zijn en die daar als derden bij betrokken zijn, hun verantwoordelijkheid moeten nemen? Zij zijn uitbetaald, maar COMEET heeft wel dubbel betaald. In die zin lijkt de zaak me nog niet gesloten. Ik vraag me af of er geen gerechtelijke stappen moeten worden gezet indien dat mogelijk is. Het lijkt me net iets te vroeg om te zeggen dat dit dossier is afgehandeld.

Ik vraag me ook af of dit implicaties heeft voor de werking van de RESOC's. Uit uw antwoord maak ik op dat u zegt dat de regels werken en dat fraude niet helemaal kan worden vermeden. De regels werken en de administratie doet haar werk. Ik wil dat graag geloven. Ik houd echter mijn hart vast als ik de commentaar van de politieke betrokkenen uit de streek lees in de krant. Zij doen dit af als stemmingmakerij. Zij zeggen dat dit op niets stoelt, terwijl de conclusies van de VLM heel duidelijk zijn. Ik ben dan ook bang dat dergelijke zaken zich kunnen herhalen. De regels zullen dan wel opnieuw werken en de administratie zal opnieuw haar werk doen. Voorkomen blijft echter beter dan genezen. In die zin moeten we ons afvragen of er geen implicaties zijn voor de werking van de RESOC's.

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Ik sluit me aan bij de toon en de inhoud van de opmerkingen van de heer Watteeuw.

Minister-president, u zegt terecht dat de diensten hebben gewerkt. Het is goed vast te stellen dat de VLM als beheersdienst perfect heeft gewerkt. Ik wil ze bij dezen eren. De VLM heeft een analyse gemaakt zoals het hoort, het Rekenhof waardig, zoals ik daarnet al zei, ook in moeilijke omstandigheden. Het zijn geen evidente dossiers om daarin de waarheid te achterhalen en die correct en onverbloemd te verwoorden. Ik heb daar alle waardering voor.

Maar zijn we nu tevreden? Dat er wordt teruggevorderd, is het minimum minimorum. Dat er is terugbetaald, is trouwens het beste antwoord. Mevrouw De Waele vroeg immers of er een antwoord op deze brief was gekomen. Welnu, het antwoord luidt dat alles is terugbetaald, plus de sanctie van 3 procent. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Of het dubbele. Dat gebeurt trouwens op basis van Europese regelgeving. Dat is dus het beste antwoord. De rest is blabla. De essentie is dat er is terugbetaald. Dat is dus een schuld-bekentenis. Minister-president, u hebt verwezen naar OLAF. Op zich is dat goed. Ik ben al blij dat Europa een fraudecel heeft. Drie Europese parlementsleden zullen dezer dagen trouwens ook worden geconfronteerd met de werkzaamheden van OLAF. Hebben we echter

deze omweg langs Europa nodig? Kunnen we ook niet zelf iets doen aan die fraude? Dat geld wordt terugbetaald: zo hoort het. Daarmee is de kous echter niet af. Dat hebt u ook gezegd. Nu gaan we wel tot in Europa, terwijl de Vlaamse Gemeenschap naar alle waarschijnlijkheid zelf ook wel handelingen kan stellen.

Ik ben nieuw in dit parlement. Ik weet niet goed hoe het parlement of de Vlaamse Regering omgaat met dergelijke feiten. Ik ben jurist. Ik denk dat diegene die dit heeft geschreven, ook wel enige juridische vorming heeft genoten. Zijn taalgebruik is immers erg accuraat, en dus gefundenes Fressen voor het parket, voor een procureur des Konings, die daar probleemloos een aantal artikelen van het strafwetboek tegenover kan plaatsen en kan vorderen voor de correctionele rechtbank. Daar heeft het parket weinig of geen werk meer aan. Het is trouwens geen klachtdelict. In feite zou de procureur des Konings van het betrokken gebied spontaan kunnen ageren. Hij heeft niets meer nodig dan dit. We weten echter dat er erg veel werk is, dat er prioriteiten moeten zijn. Een klacht zou in deze zaak allicht welkom zijn. Is het gebruikelijk dat de Vlaamse Regering klacht indient, als ze vaststelt dat er sprake is van oplichting, van frauduleuze praktijken? Zijn er precedentes? Ik vraag dat omdat, als u die handeling niet stelt, een en ander als ik het goed begrijp alleen nog maar het gevolg kan zijn van een handeling van OLAF. Daar ben ik niet zeker van. Als OLAF met een onderzoek begint, eindigt dat dan met een vraag aan de lidstaat of een andere instantie om fraude ook strafrechtelijk te bestrijden? Al het andere is immers al gebeurd. De sommen zijn terugbetaald. Dat lijkt me de enige nuttige handeling die OLAF kan stellen. Aan wie zou dan worden gevraagd om te vervolgen?

Ik sluit me aan bij de vraag van de heer Watteeuw: wie betaalt er uiteindelijk? Ik weet niet of de prestaties zijn geleverd, maar als ze zijn geleverd, dan zitten we met het probleem dat diegene die medeplichtig was aan de fraude, prestaties heeft geleverd. Waarschijnlijk is er dan sprake van een niet te vermijden betaling. Hoe dan ook, volgens mij zijn nu de onderliggende gemeenten de klos. Dat lijkt me ook niet correct. Ik denk dat dit voor die gemeenten alleen maar op te lossen valt door een strafrechtelijke procedure in te stellen, waarbij ze zich burgerlijke partij stellen en de ten onrechte uitbetaalde subsidies en de daaruit voortgevloeide schade worden teruggevorderd.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Minister-president, het is inderdaad positief dat de uitgevoerde controleopdracht vruchten heeft afgeworpen. De fraudeur is gepakt. Op zich is dat al goed nieuws. Ik wil echter toch enigszins relativiseren. Het is niet omdat er iemand is gepakt, dat uw controlesysteem waterdicht is. Zo werkt het helaas niet. Dat is op zich geen kritiek op de VLM. Ik hoop dat de administratie, dus in casu de VLM, dit geval aangrijpt om in de toekomst bepaalde onderzoeken voort te verfijnen, en misschien ook steekproefsgewijs andere onderzoeksopdrachten te doen.

Belangrijk is inderdaad de vraag die een aantal leden hier al hebben gesteld: wie draait op voor de financiële gevolgen in deze zaak? Diverse gemeentebesturen zijn betrokken. Sommigen hebben ontslag genomen. Wat zijn de juridische gevolgen van dit alles en wie zal nu eigenlijk welke verantwoordelijkheid opnemen?

Ten slotte kom ik terug op een vraag die ik daarnet heb gesteld, maar die niet echt is beantwoord. Is het niet zo dat de regelgeving niet echt voldoende duidelijk is met betrekking tot het kader waarbinnen de RESOC's moeten functioneren? Dan gaat het over de vraag wat hun werkingsgebied is en op welke wijze ze hun taken mogen of kunnen uitvoeren.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, het is goed dat de regels zijn gevolgd in deze zaak, maar de terugbetaling is natuurlijk één zaak. Voor mij is de kous daarmee niet af. Minister-president, ik heb daarnet de vraag gesteld over de rol van die voorzitter, die is opgestapt. Wat is de rol, wat is de verantwoordelijkheid van die raad van bestuur, die toch akkoord is gegaan

met deze werkwijze? De indieners van deze vragen om uitleg hebben daarnaar verwezen. Ontloopt men die verantwoordelijkheid? Men moet een deel van de bedragen terugbetalen, of misschien wel het dubbele. Die terugbetaling is al gebeurd. Daarop is daarnet gewezen. Het gaat precies over de vraag wie verantwoordelijk is. Wie zal dat betalen? Ik ben ervan overtuigd dat het nog altijd COMEET is dat dit heeft betaald. De vraag naar de verantwoordelijkheid van de bestuurders en de voorzitter is hier uit de weg gegaan. Graag zou ik van u een antwoord krijgen op die vraag.

De heer Filip Watteuw: Ik wil nog iets toevoegen aan wat mevrouw De Waele heeft gezegd. Haar vraag is erg terecht, omdat ook de administratie vooraf heeft gewaarschuwd voor de constructie die men heeft opgezet.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, ik begrijp dat iedereen zeer positief is over de VLM, die de procedure heeft toegepast die Europa oplegt. Al de audits die er nu zijn en die door Europa oplegde controleprocedure lijken me een vrij stevige opvolging en controle te vormen. Fraude valt nooit uit te sluiten. Mensen van slechte wil proberen het systeem te ontwrichten. Dit voorbeeld heeft al uitgebreid de lokale media gehaald. Ik begrijp dat er ook een politiek element is. Dat is een lokaal gegeven. Het is positief vast te stellen dat men alert optreedt ter zake. We hebben dus dat geld teruggevorderd, een boete opgelegd en dit doorgegeven aan OLAF.

De vraag hoe het nu verder moet met dat project en wie is benadeeld, is een pertinente vraag. Dat is iets dat voort moet worden opgehelderd in de discussie tussen COMEET en het RESOC. Er is ook de betrokkenheid van de gemeenten. SERR-RESOC heeft aan COMEET een bepaalde opdracht gegeven. Er is een project ingediend. Dat geld wordt teruggevraagd. Nu is de vraag wat de relatie is tussen COMEET, RESOC en de gemeenten die al dan niet zijn benadeeld door het feit dat er fraude is gebeurd en dat geld moest worden terugbetaald. Als Vlaams minister-president bemoei ik me daar niet meteen mee. Dat zal daar voort moeten worden opgehelderd.

Dan is er de vraag over het strafrechtelijke aspect. OLAF zal deze zaak bekijken. Mocht OLAF op basis van de door ons gevolgde procedure in dit dossier oordelen dat een aantal dingen moeten worden verijnd, met het oog op de fraudegevoeligheid, dan zal deze instantie ons daarvan in kennis stellen. Ik denk niet dat OLAF dit rechtstreeks zal doorgeven aan het parket. Ik heb van OLAF of van de VLM nog geen berichten gekregen. Ik heb ook geen weet of OLAF zelf vindt dat dit zo ernstig is dat het, niet rechtstreeks, maar via de VLM, de zaak aanmeldt bij het parket. Dat zou mogelijk zijn, maar dat is tot op dit moment niet het geval.

Op de vraag van de heer van Rouveroy of het een gewoonte of een traditie is dat we, geconfronteerd met dit geval, dat bij mijn weten in het verleden gelukkig niet met die envergure is voorgekomen, zelf naar het parket stappen, moet ik antwoorden dat er bij mijn weten geen voorbeelden van zijn. We hebben dat tot hiertoe niet gedaan.

Met wat in de media is verschenen, en zeker naar aanleiding van de vragen, kan het parket zelf in actie treden. Er zijn mensen die dichterbij dit dossier staan, die omwille van de gelden die men niet meer krijgt, volledig te goeder trouw een actie kunnen ondernemen. Dat kan strafrechtelijk via burgerlijke partijstelling, hetzij op een andere manier. Op dit moment heb ik echter geen actie ondernomen om een klacht in te dienen of naar het parket te stappen omdat we de bedragen hebben teruggevorderd. De zaak is overgemaakt aan OLAF. Ik denk dat we nu moeten kijken of andere partijen verdere stappen zetten. Ik begrijp echter zeer goed dat het laatste woord nog niet is gezegd over de relatie met de gemeente.

Ik denk ook dat het verkeerd zou zijn om naar aanleiding van dit voorval bijkomende maatregelen met betrekking tot de SERR-RESOC's te nemen. We zijn bij de interne staatshervorming bezig om na te gaan hoe dat zich verder moet ontwikkelen. Maar ik denk

dat de verantwoordelijkheid van SERR-RESOC, die door vriend en vijand voldoende wordt onderstreept, en de autonomie om te handelen gerespecteerd moeten worden.

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Minister-president, het is spijtig dat dergelijke schitterende projecten beoedeld worden door handelingen als deze. Gelukkig is het een uitzondering, daarover ben ik het met u eens. Het is ook spijtig dat de vele leden van de raad van bestuur van deze intergemeentelijke samenwerking die daar niets mee te maken hebben, worden meegezogen in de frauduleuze handelingen van enkelingen. Maar het valt natuurlijk niet te ontkennen dat iedereen daar aanwezig een controletaak heeft, de taak heeft dingen te lezen. We weten dat dat af en toe op het niveau van de intergemeentelijke samenwerking niet evident is.

Minister-president, ik heb uw antwoord gehoord in verband met het indienen van een strafklacht. Het antwoord daarop is nee. Er zou worden gekeken wat door OLAF uiteindelijk zou worden gevraagd. Ik wil u dan een suggestie doen. Ik kan me wel iets voorstellen bij uw antwoord. Indien ik op uw stoel zou zitten, denk ik dat ik ongeveer op dezelfde toon zou hebben geantwoord. Ik denk wel dat u nog de mogelijkheid hebt om uw regeringscommissaris even ter plaatse te sturen. Natuurlijk willen we niet dat de betrokkenen geboeid worden afgevoerd naar een gevangenis. Daarover gaat het niet. Ze moeten alleen beseffen dat wat ze hebben gedaan, verfoeilijk is op algemeen, politiek, maatschappelijk, ethisch en moreel vlak. En dat moet hun een keer worden duidelijk gemaakt. Want er is een vorm van normvervaging. We hebben allemaal genoeg ervaring om te weten hoe het in die instellingen werkt. Het zijn uitzonderingen, maar ze komen voor. Volgens mij moet er dan toch iemand zijn, bijvoorbeeld uw nieuwe regeringscommissaris Guido Decoster, die die envergure en uitstraling heeft, die al de dames en heren van de intergemeentelijke COMEET moet samenroepen, zonder één afwezige, en duidelijk moet stellen dat wat daar is gebeurd, onvergeeflijke fouten zijn, dat die uiteraard niet voor herhaling vatbaar zijn. Een goede verstaander heeft de boodschap dan wel begrepen.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, ik wil me graag aansluiten bij het voorstel van de heer van Rouveroij. Op die manier wordt inderdaad een duidelijk signaal gegeven aan de betrokkenen. De afhandeling door de administratie was goed, maar ik denk dat er nog iets meer zou mogen zijn. Dit is inderdaad een constructief voorstel. Minister-president, ik hoop dat u daarop ingaat.

De voorzitter: Ik dank iedereen voor de sereniteit waarin dit toch wel noodzakelijke debat werd gevoerd.

Het incident is gesloten.

- *De heer Karlos Callens treedt als voorzitter op.*

■

Vraag om uitleg van de heer Jos De Meyer tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de uitvoering van het Vlaams Actieplan voor de Paardenhouderij - 1563 (2010-2011)

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, collega's, twee jaar geleden stelde de minister-president het Vlaams Actieplan voor de Paardenhouderij voor. Dit actieplan had als doel de paardenhouderij in Vlaanderen de nodige zuurstof te geven om zich ook de komende jaren te

kunnen blijven ontwikkelen. Het kwam er na de resolutie betreffende gecoördineerde aandacht voor de paardenhouderij binnen het Vlaamse beleid, die op 20 december 2007 door het Vlaams Parlement werd goedgekeurd.

Het plan is het resultaat van zeven thematische dialoogdagen met de paardensector, die in de loop van 2008 werden georganiseerd. De aanleiding hiertoe was de sterke groei van de paardenhouderij in Vlaanderen de laatste jaren. Naar schatting zijn er in Vlaanderen meer dan 150.000 paarden aanwezig. Een externe studie die in 2008 werd uitgevoerd, stelt dat de paardenhouderij een toegevoegde waarde creëert van circa 215 miljoen euro en dat er een tewerkstelling is voor 3560 voltijdse arbeidskrachten.

De paardenhouderij zoekt naar zijn plaats in het Vlaamse landschap en dit in harmonie met de andere sectoren. Daarom werden tijdens de dialoogdagen de knelpunten waarmee de sector wordt geconfronteerd, geïnventariseerd en werd naar oplossingen gezocht.

In het actieplan zijn zes hefbomen opgenomen: inventarisering, professionalisering, communicatie en sensibilisering, overleg en inspraak, vereenvoudiging en transparantie van regelgeving en ten slotte structurele ondersteuning en stimulansen. Aan deze hefbomen werden zestien concrete acties gekoppeld.

Minister-president, wat is ondertussen de stand van zaken? Kunt u beknopt aangeven welke acties al gerealiseerd werden? Indien nodig kunt u ons het antwoord via het secretariaat overhandigen. We moeten immers nog een zeer uitgebreide agenda afwerken. Welke acties moeten nog worden uitgevoerd? Wat mogen we deze legislatuur nog verwachten aan opvolgingstrajecten? Hoe evalueert u het Vlaams actieplan zelf en de uitvoering ervan? Bracht het actieplan de verwachte dynamiek in de sector tweeweg?

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Voorzitter, ik ben uiteraard ook benieuwd naar de antwoorden van de minister-president. Ik wil me dan ook aansluiten bij de vragen van de heer De Meyer.

Het is altijd interessant als de aandacht even wordt gevestigd op de paardenhouderij in het algemeen. De leden van deze commissie weten dat ik vorig jaar, samen met een aantal collega's van Open Vld, een voorstel van resolutie heb ingediend om te zorgen voor een impuls voor het voortbestaan van de paardenhouderij, en meer bepaald in de renpaardensport. In het Paardenactieplan wordt bijzonder weinig aandacht besteed aan de renpaardensport. Enkel in een actieplan 10 en een actieplan 13 wordt daar heel even naar verwezen. Tot op vandaag is er echter weinig gebeurd.

De heer De Meyer geeft aan dat de paardenhouderij een toegevoegde waarde creëert en goed is voor een aantal voltijdse arbeidskrachten. Hij geeft het cijfer van 3560 arbeidskrachten. Minister, u kent die cijfers. Ik beroep mij nog altijd op het dossier van de renpaardensport zelf. Daarin staat dat alleen al in de renpaardensport 5000 ongeschoolde werkkrachten hun werk verloren zijn. Met de 3560 die erbij komen, zitten we toch nog altijd met een negatief saldo.

De heer De Meyer spreekt ook over een nieuwe economische drager. Wel, het is geen nieuwe economische drager. De paardenhouderij heeft altijd al gefloreerd, is zelfs wat achteruitgegaan. Een tandje bij steken zal dus zeker nodig zijn. Waarom is de renpaardensport op zich achteruitgegaan? Wel, omdat de nodige financiële en fiscale voorwaarden niet werden gecreëerd en omdat de infrastructuur onmogelijk werd gemaakt. We hebben verleden jaar een resolutie ingediend om ervoor te zorgen dat de enige renbaan op Vlaams grondgebied en in Vlaamse handen, de renbaan van Groenendaal, in de toekomst zou kunnen openblijven.

Een ander punt dat volgens mij belangrijk is, is dat u in overleg treedt met uw federale collega's om opnieuw te onderhandelen over de btw-voet van 21 procent voor de renpaardensport en om die, conform de EG-aanbevelingen ten opzichte van het landbouwkarakter van de fokkerij van koers- en wedstrijdpaarden, te verlagen naar 6 procent.

Minister, ten slotte denk ik dat er een serieuze achteruitgang is vastgesteld bij het fokken van draf- en volbloedpaarden. Waarschijnlijk kunt u ook daar de nodige structurele maatregelen treffen.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

De heer Lode Ceyssens: Ik zou in eerste instantie willen inpikken op de opmerking van mevrouw De Waele over de resolutie waar we destijds over hebben gediscussieerd in de commissie.

We hebben toen in die commissie de vraag gesteld waar de resolutie over ging. We hebben LDD toen duidelijk horen pleiten voor het redden van de rensport en Open Vld voor het opwaarderen van de betrokken piste zodat er extra kansen zouden zijn voor de rensport.

Maar langs de andere kant werd er toen gezegd dat het geen hoogdynamische rensportsite moest worden. Dat was toen toch een dualiteit in de resolutie.

Minister, het actieplan op zich heeft sowieso al de verdienste dat ze voor een stuk de paardenhouderij dichterbij het brede publiek heeft gebracht. Een opmerkelijke vooruitgang die daarbij werd geboekt, is dat onze Vlaamse ambtenaren die in het verleden vaak wat onwennig omgingen met de vergunningsaanvragen van de paardenhouderij, de paardensport en de behoeftes ervan hebben leren kennen. De tijd waarin men, als men moest oordelen over de leefbaarheid van een stoeterij, de slachtprijzen van de paarden op de markt in Anderlecht moest opzoeken, is bij dezen definitief voorbij. Dat is een duidelijke verdienste van het actieplan.

Ik wil aansluiten bij de opmerking van mevrouw De Waele over het overleg op het federale niveau. Het is een goede zaak dat er op Europees niveau werd geoordeeld dat de btw-voet moet worden gelijkgeschakeld, maar het zou nog beter zijn indien dat tot gevolg zou hebben gehad dat men overal een btw-percentages van 6 procent zou hebben in plaats van 21 procent. Het is alleszins niet fair dat je, als je in Vlaanderen een paard verkoopt, daar 21 procent btw op moet betalen en 50 kilometer verder, in Nederland, slechts 6 procent. De grootste problemen wat de export van paarden betreft, blijven op het federale niveau.

Minister-president, ik durf te zeggen dat we in Vlaanderen een topfokkerij, een zeer gerichte fokkerij, hebben. U hebt afgelopen zaterdag zelf kunnen vaststellen hoe er geselecteerd wordt, waardoor er enkel topproducten worden voortgebracht in Vlaanderen. Maar als je over de top spreekt, spreek je ook over subtop. Onze toppaarden zijn erg gegeerd in de wereld. Dat betekent ook dat er een brede subtop van paarden is. Van de Dark Coatfok en de Winning Moodfok is er een heel brede basis van goede paarden gefokt in Vlaanderen. We moeten er vooral voor blijven zorgen dat we daar afzetmarkten voor vinden. Daarom is het overleg met het federale niveau voor een handelsakkoord met China zeer belangrijk.

Ten slotte wil ik nogmaals een pleidooi houden om met gelijke wapens te strijden. Ik vind het bijzonder jammer dat we in Vlaanderen onze Belgische warmbloedpaarden (BWP) op de toekomstige Olympische Spelen over brede oxers zullen zien springen, zonder dat we er op een of andere manier aan kunnen zien dat het een BWP is, terwijl dat we dat bij Duitse en Franse paarden wel nog heel duidelijk kunnen zien.

Als er een afspraak is dat er niet mag worden gebrandmerkt, zou die afspraak er moeten zijn voor alle landen. Het debat werd alle meerdere keren gevoerd, in beide richtingen. De afspraak zou gelijk moeten zijn voor de verschillende Europese deelstaten. Dat is een bevoegdheid van het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen.

De voorzitter: De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Minister-president, ik wil mij aansluiten bij de vragen. We voelen hoe langer hoe meer aan dat heel wat van onze kleine familiale landbouwbedrijven verdwijnen en dat in de plaats daarvan meestal paardenkwekerijen of paardenhouders komen.

Men kan zich afvragen of dit voor Vlaanderen een economisch interessante piste is, maar die vraag wil ik hier niet beantwoorden.

We voelen aan dat twee zaken moeten worden gesplitst: er is hobbypaardenhouderij en beroepspaardenhouderij. De hobbypaardenhouderij is natuurlijk economisch interessant voor wat betreft het leveren van voeders en andere producten. Bij de beroepshouderij heb je enerzijds de gekende jumpingpaarden, die wellicht grote bedragen zullen halen als ze worden uitgevoerd en anderzijds de renpaarden.

Onze renpaarden, vooral de jonge, werden indertijd voor serieuze bedragen uitgevoerd naar andere landen. Dit was en is zeer interessant voor onze economie – waarbij ik de nadruk wil leggen op het woordje ‘was’. Wij voelen hoe langer hoe meer aan dat de renpaarden verhuizen naar Frankrijk of naar Wallonië. In Wallonië wordt de renbaan van Ghlin gesubsidieerd door het Waalse Gewest. In Vlaanderen wordt geen enkele piste gesubsidieerd waardoor de pistes voor een groot deel verwaarloosd zijn of verdwijnen. Een ander probleem is dat het prijzengeld in Vlaanderen zo klein is dat men uitwijkt naar de buurlanden of Wallonië.

Minister-president, er is nog veel werk aan de winkel. Is er in uw actieplan ook nagedacht over de subsidiëring van de renbanen of van het prijzengeld van de wedstrijden?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, het is zeer goed dat de paarden eens opnieuw aan bod komen. In de vorige legislatuur is dat ook gebeurd. Het is hier al onderstreept dat er een 'verpaardelijking' van Vlaanderen is. Binnen die 'verpaardelijking' speelt zich zelfs een vervrouwelijking af: steeds meer vrouwen zijn zeer intensief en gepassioneerd met paarden bezig. Dat is een goede evolutie.

Naar aanleiding van de discussie in de vorige legislatuur hebben we een actieplan gemaakt, een Vlaams Paardenloket gecreëerd en een aantal dialogen georganiseerd. Voorzitter, misschien is het interessant om de mensen van het paardenloket eens uit te nodigen. Ze kunnen de werking uitleggen en vertellen welke vragen er aan hen gesteld worden. Een aantal zijn hier al aan bod gekomen zoals de btw-problematiek. Het is juist dat Nederland en Frankrijk een ander tarief toepassen dan België. Europa heeft die landen aangesproken en ze moeten zo snel mogelijk hun btw verhogen. Sommigen vinden dat het beter zou zijn dat alle landen hun btw konden verlagen. Het positieve is dat er een level playing field komt waar het onmogelijk is om met loopings en dergelijke die hogere btw te vermijden. De btw zal dus ook in die landen worden verhoogd.

De problematiek van de renpaarden en de renbanen is mij ook niet vreemd. In het verleden hebben we er zelfs in een plenaire vergadering over gediscussieerd. Ik vind het een gezond principe dat er vanuit de privésector een grote interesse moet zijn om in de renbanen te investeren waarna de overheid eventueel flankerende maatregelen kan toevoegen. In consensus met de lokale overheden zijn we gekomen tot recreatief paardrijden, maar dan niet op de renbaan. Zelfs André Denys, de gouverneur van Oost-Vlaanderen, heeft zich in het verleden toen hij deel uitmaakte van dit parlement, zeer intensief beziggehouden met paardenrennen en paardenwedden. Het heeft een hele geschiedenis gekend, zelfs met de Raad van State, wat een beetje spijtig is.

Het belangrijkste element behoort tot de federale bevoegdheid. Ik begrijp zeer goed dat in Frankrijk de paardenrennen en het wedden op de paardenrennen een heel interessant gebeuren is, niet alleen voor paardenliefhebbers maar ook op economisch vlak. In Vlaanderen zit het in de slop en dat is een probleem. Een aantal collega's hebben dat ook al aangehaald. Jumping en creatief paardrijden doen het goed, maar paardenrennen en paardendraf deemsteren weg in Vlaanderen. Het dossier is complex. Het volstaat niet dat de overheid renbanen zou aankopen, want het is belangrijk dat ook de privésector en de lokale overheden voor de nodige dynamiek zorgen.

Er zijn nog andere bezorgdheden. De landbouwsector bijvoorbeeld zegt: “Wij zien de paarden oprukken.” Er moet naar een evenwicht gestreefd worden. Waar men rijdt langs Vlaamse wegen, komt men steeds meer paarden tegen. De koeien zijn in de verdrukking. Bepaalde landbouwers die geconfronteerd worden met een aantal uitdagingen, zijn overgestapt naar het kweken en het houden van paarden. Dat kan problemen geven voor de ruimtelijke ordening in landbouwzones.

Met het paardenloket en de dialoogdagen hebben we een structuur opgebouwd waarin we met de administratie probleem per probleem proberen aan te pakken, ook in het kader van de resoluties die hier zijn goedgekeurd.

Voorzitter, ik heb een overzicht van alle acties. De heer De Meyer heeft er ook al naar verwezen. Actie 1 behelst het formuleren en updaten van begrippen uit de paardenwereld. Actie 3, punt 1 en 2, gaat over het actualiseren en opstellen van nieuwe beroepsprofielen met betrekking tot de paardenhouderij. Dat is belangrijk, want er zijn heel wat opleidingen waarvan de titulatuur en de inhoud verschillen. Actie 4, punt 1, gaat over het inventariseren en ruimer verspreiden van het bestaan van brochures.

Actie 5 wil de Vlaamse paardenhouderij meer en beter promoten bij evenementen en buitenlandse handelsmissies. De heer Ceyssens verwees naar de problematiek van China. We hebben veel en goede paarden, die niet allemaal toppers zijn. Wat doen we met die paarden? Ze zouden best geëxporteerd worden en China is een heel belangrijke markt voor de paarden die geen topper zijn. Tijdens de handelsmissie naar China is dat punt ook aan bod gekomen. Actie 6 gaat over het inventariseren en het communiceren van subsidiemogelijkheden. Actie 7 gaat over overleg inzake toeristische en recreatieve infrastructuur. Ik verwijs naar het Peerdsbos waar het op een bepaald moment verboden was om paard te rijden. Met een snelle actie is dat opgelost.

Actie 8 gaat over overleg inzake stedenbouwkundige vergunningen. Dat is een heel belangrijk en delicaat probleem. Actie 11 gaat over overleg en sensibilisering met de FOD Volksgezondheid en Landbouw en het Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen (FAVV). Actie 12 gaat over het updaten en actualiseren van de verkeersregelgeving. Autobestuurders die geconfronteerd worden met paarden, hebben blijkbaar niet altijd de juiste reflexen. Daar moeten we aandacht aan besteden, want een ongeval met een paard is snel gebeurd. Hou jezelf in toom, is een van de elementen die zijn gelanceerd om zowel de ruiter als de weggebruiker beter te informeren over hoe om te gaan met paarden op de openbare weg.

Dan wil ik het hebben over de uitbouw van een Vlaams Paardenloket. In een jaar tijd werden meer dan 1000 vragen beantwoord. Dat leeft dus. De verpaardelijking kent nog niet zijn hoogtepunt. Dit is een overzicht van alle acties. Als de voorzitter van deze commissie daartoe beslist, dan komen de mensen van het paardenloket graag meer tekst en uitleg geven over de dagelijkse werking.

Gezien de sportieve, recreatieve, sociaal-maatschappelijke en economische betekenis van de paarden zal er blijvend aandacht besteed worden aan de paardenhouderij op diverse beleidsdomeinen, waaronder landbouw, toerisme, ruimtelijke ordening en sport. Er is verdere actie gepland in het kader van paardenwelzijn, en er zal verder worden gewerkt aan de uitbouw van men- en ruiterroutes.

Van paardenwelzijn zijn enkele voorbeelden gekend waaruit blijkt dat het hebben van een paard grote verantwoordelijkheden meebrengt. Het is niet zoals een fiets of motorfiets, die je weg kunt zetten als je ze niet nodig hebt. Dat vraagt constante aandacht. Heel wat eigenaars hebben interesse om het paardenwelzijn nog te verbeteren. Op de uitzonderingen, die spijtig genoeg de media halen, wordt gepassioneerd gereageerd. In Limburg zijn er veel men- en ruiterroutes. In elke provincie en gemeente wordt daarin geïnvesteerd. Dat zit goed.

Daarnaast is ook een actie gepland voor de integratie van het trekpaard als levend cultuurhistorisch erfgoed in het toeristisch beleid en het herintroduceren van het trekpaard als trekkracht onder andere in steden en gemeenten. Brabantse en andere trekpaarden zijn prachtige dieren. We moeten die koesteren. Sommige mensen zijn daar gepassioneerd mee bezig, maar het is minder lucratief dan jumpingpaarden. Minister Bourgeois zal daar de nodige ondersteuning aan geven.

Recent nam mijn kabinet, samen met het Vlaams Paardenloket, het initiatief voor arbeidskaarten, beroepskaarten en visa voor buitenlandse ruiters die zich in functie van het beoefenen van topsport bij ons willen vestigen en hier langdurig wensen te verblijven. Vlaanderen blijkt voor deze mensen enorme troeven te bieden, zowel inzake het aanbod van paarden van topkwaliteit, maar ook qua begeleiding en accommodatie. Ook onze centrale ligging in Europa is een troef omdat van hieruit de belangrijke Europese wedstrijden zeer vlot te bereiken zijn. Dat nemen we dan ook mee.

De respons uit de sector is zeker bemoedigend. Als we het dynamisme en de resultaten van de sector zien, zowel sportief als economisch en sociaal-maatschappelijk, kan die als voorbeeld voor vele andere sectoren dienen. Uit de resultaten op het terrein blijkt dat we met de paardensector in Vlaanderen op vele vlakken aan de wereldtop staan.

In 2020 moeten we op veel vlakken in de top vijf staan, maar in de paardenhouderij zitten we daar nu al. Ik verwijs naar Philippe Lejeune. Veel Belgische warmbloedpaarden zijn aangetreden in Kentucky. Die zaken maken onze positie duidelijk. Mijnheer Ceyssens, kunnen wij nu de paarden die aantreden op internationale wedstrijden brandmerken of toch duidelijk maken vanwaar ze komen? Op vele vlakken is een 'level playing field' een heel pertinente vraag. Maar dit is een federale materie. Dat ligt wat gevoelig. Ik herinner mij nog de discussie over het knotten van de staarten van trekpaarden. Ook met dat onderwerp moet je met de nodige voorzichtigheid omspringen. Ik ben het met u eens dat een 'level playing field' minstens op Europees niveau moet worden gerealiseerd.

De voorzitter: De heer De Meyer heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Minister-president, ik dank u voor het antwoord en de collega's voor hun belangstelling. Ik begrijp dat het antwoord nog heel wat uitgebreider is. Het kan ons via de secretaris ter beschikking worden gesteld. Ik wil, gezien het gevorderde uur, het thema hier nu niet uitputten. Maar bij de regeling van de werkzaamheden wil ik suggereren dat we voor het reces nog eens een moment afspreken zodat ook andere collega's hierop kunnen ingaan. Zo kunnen we naar aanleiding daarvan het debat voortzetten en misschien kunnen we ook de verantwoordelijken van het Vlaams Paardenloket uitnodigen. Dan kunnen we dit debat verder uitdiepen.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Minister-president, ik dank u voor uw antwoord. Mijnheer Ceyssens, de resolutie was in mei al klaar en duidelijk gesteld. Het is begrijpelijk dat, als u het dossier niet kent, dit wijst op een dualiteit.

Minister-president, ik hoor u verwijzen naar een aantal argumenten waarom de paardensport hier in Vlaanderen van groot belang kan zijn. U hebt het onder meer over de centrale ligging. Dat zijn allemaal argumenten die wij destijds ook hebben aangegrepen om toch maar te bewijzen dat de renpaardensport hier absoluut wat meer interesse kan krijgen.

Ik onthoud ook uit uw antwoord dat u, als de privésector interesse betoont om voor de nodige infrastructuur te zorgen, de nodige flankerende maatregelen zult treffen. Dat antwoord stemt mij bijzonder gelukkig, want er is veel private interesse. Alleen, minister-president, ontbreekt vandaag de geschikte locatie. U zult het met mij eens zijn dat het aspect ruimtelijke ordening hier toch wel zeer complex is en dat we de renbaansites die we vandaag hebben het best in ere houden. Voor de renpaardensport is Groenendaal de enige opportuniteit in Vlaanderen.

Ik wil ook nog wijzen op een belangrijk onderscheid dat we in de discussie over het Paardenactieplan moeten maken. De heer Callens zei al dat we een onderscheid moeten durven te maken tussen de liefhebberij en de beroepsmensen. We mogen die twee niet door elkaar gebruiken.

De voorzitter: De heer Ceyssens heeft het woord.

De heer Lode Ceyssens: Mevrouw De Waele, aangezien ik het dossier niet goed begrijp, zou ik u willen vragen om het mij samen met mevrouw Devroe bij een kop koffie nog eens uit te leggen.

Ik begrijp uw betoog over de liefhebberij en de professionele paardenhouderij. Anderzijds denk ik dat het zeer moeilijk is om die grens te trekken. Zowel in de drafsport als in de jumpingsport is het dikwijls een kwestie van potentie. De liefhebber die al eens het geluk kent een topper te fokken, raakt verstrikt in het professionele circuit. De afdankertjes van het professionele circuit komen in het amateurncircuit terecht. De grens is moeilijk te trekken, maar ik ben het met u eens dat we aandacht moeten blijven hebben voor de recreatieve of de amateurpaardenliefhebber.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■